

Nieuwsbrief van de Stichting Hulp aan Sri Lanka

***voor allen die een kind of een student op Sri Lanka
financieel ondersteunen vanuit Nederland
en voor belangstellenden.***

Nr. 13: Juli 2017

Redactieadres: stichtinghulpaansrilanka@gmail.com

Van de voorzitter....

Beste vrienden van onze stichting,

De reis naar Sri Lanka in januari 2017:

Het was in de middag van donderdag de 19^e januari, dat een groep van bijna 20 personen zich verzamelden bij de werkplaats van de firma Oude Wolbers te Borne. De reis naar Sri Lanka stond op het punt van vertrek en na heel wat schuiven met koffers pasten wij precies in het busje.

De reis verliep voorspoedig naar Düsseldorf Airport, via Dubai vlogen wij naar Sri Lanka in een vliegtuig (dubbeldekker) met bijna 600 personen aan boord.

Ik sta telkens weer verbaasd hoe het allemaal met bagage en meer de lucht in kan gaan.

In Dubai voegden zich nog enkelen bij de groep en in Sri Lanka zouden ook nog enkelen later aankomen.

Dagen verschillend ingevuld:

Bij aankomst bleven wij de eerste dag nog samen, een deel had meer een 'doe reis' en anderen vonden liever de rust in het hotel en aan het strand. Na verloop van dagen smolt de groep als het ware weer aaneen en werd uitgewisseld. wat er allemaal gezien en beleefd was.

De groep die door het land getrokken was had een treinreis door de bergen gemaakt, een theeplantage bezocht etc. Langzaam groeiden wij naar de grote apotheose, de opening van het verblijf voor 45 slechthorende en dove kinderen in Kuliyaipitiya.

Op 25 januari vond de plechtige opening plaats, ongeveer om 15.30 uur kwamen wij aan onder een staalblauwe hemel en een behoorlijk hoge temperatuur.

Er waren traditionele zogenaamde Kandy dansers geregeld en al dansend, zingend en koppeltje duikelend (naar mijn gevoel met gevaar voor eigen leven), begeleiden ze ons naar de poort van het complex. Kinderen hingen ons bloemenkransjes om en na het spelen en zingen van de verschillende volksliederen werden de vlaggen gehesen.

De grote stenen plaquette werd onthuld en het lint bij de voordeur van de nieuwbouw doorgeknipt, een van de zusters draaide voor de eerste keer de sleutel om en ging als eerste naar binnen.

De plaatselijke bisschop sprak wat gebeden uit en ging al zegenend met wijwater door de slaapzalen, de keuken, de eetzaal en de kapelruimte. De avond werd afgesloten met een presentatie van alle kinderen, van jong tot oud dansten zij voor ons.

Wat wij als gasten niet konden zien is, dat een zuster – verstoep achter een gordijn – de dansen voordeed. De bastonen van de geluidsinstallatie waren voelbaar stevig afgesteld, de kinderen voelden aan de trillingen wat voor muziek het betrof en hoe ze moesten dansen.

Ontroerend moment:

Er waren veel vroegere bewoners gekomen, ooit jongeren die nu, mede dankzij dit instituut hun weg in de maatschappij en naar een levenspartner gevonden hadden.

De oudste aanwezige bewoner hield een korte toespraak, een jongen van zeventien deed zijn uiterste best om zich in het Singalees uit te drukken.

In een later stadium heb ik vernomen wat hij eigenlijk uitsprak,

Hij hoopte dat iedereen hem zou kunnen verstaan en hij verontschuldigde zich, als het niet allemaal even begrijpelijk was. Omdat ik het Singalees niet machtig ben, is het ook maar beter, dat ik niet wist wat hij zei, best emotioneel.

Maar bovenal sprak hij de grote dankbaarheid namens alle bewoners uit, nu hadden ze eindelijk ruimte, hygiëne en veel meer privacy dan ooit voorheen.

De oudbouw was opgeknapt en via een soort overloop op de eerste verdieping waren de oud- en nieuwbouw met elkaar verbonden.

Het belangrijkste moment:

Het mooiste moment voor de groep was ongetwijfeld de maaltijd na de opening.

Ik had aan de zusters gevraagd om de Nederlandse gasten niet ergens in een aparte ruimte te plaatsen, maar te midden van de kinderen.

Via mijn werk heb ik vaak te maken met mensen die het verschil aanbrengen, op wat voor wijze dan ook. Aan tafel voelden wij ons één, we verstonden elkaar niet, maar alle handicaps bleken plotseling verdampd te zijn. Met handen en voeten, gebaren en soms met een traan en een knuffel kregen wij inzage in de diepe roerselen van dankbaarheid.

Het werd langzaam donker en later, er werd nog uitleg gegeven van een mooi houten bord met het *Twentse Ros* erop.

De bus reed voor, achter ons stond een grote groep ons uit te zwaaien en wij verdwenen ondertussen in de donkerte van de nacht richting hotel.

Onuitwisbare indrukken:

In de bus viel een lange stilte, iedereen had de tijd nodig om alle indrukken even vast te leggen op de harde schijf van het eigen denken.

Verhalen kwamen met name een dag later los, wat zag jij en wat is jouw opgevallen?

Langzaam werden de koffers gepakt, de presentjes voor thuis, de pakjes thee en de voor het oog hout gesneden olifantjes, waar de plaatselijke verkoper nog net op tijd het stickertje *made in Indonesia* wist te verwijderen. Je kunt van alles naar ons land mee terug nemen en niemand zal de 430.- euro taxfree overschreden hebben.

Maar de bagage van de geest is ongrijpbaar, daar staan geen invoerrechten op en ze zijn niet belastbaar en bewijsbaar. Alleen de persoon die het betreft is er rijk mee geworden, nee, dit is niet geheel juist. Want we hebben weten te delen met de allerarmsten van dit land, wie zal er nog over een handicap durven spreken, we zijn er immers zelf sprakeloos van geworden.

Hartelijke groet van Theo van der Sman – bestuurslid HAS en NEDLA.

25 Januari 2017: Opening St. Joseph school – Kuliypitiya – Sri Lanka

Met behulp van de *Twentse Founders* werd een instituut gebouwd voor 45 ernstig gehoorgestoorde kinderen, variërend in de leeftijd van 8 tot 21 jaar. Het gaat om de bouw c.q vervanging van slaapzalen, een eetzaal, douches en toiletten, een keuken en een kapel en tevens om logeerkamers voor gasten (veelal familie van de kinderen). Het instituut wordt geleid door drie zusters van O.L.Vrouw. van Altijddurende Bijstand. Zij hebben speciale opleidingen in New York gevolgd om met gehoorgestoorde kinderen om te gaan en hen les te kunnen geven. Een aantal van deze kinderen wordt ernstig gediscrimineerd en ze zijn zonder dit tehuis en de school kansarm zo niet kansloos. Begin 2017 reisden 22 personen af om het instituut met eigen ogen te zien en te openen. Voorzitter Theo van der Sman schrijft over deze prachtige dag in zijn column 'Van de voorzitter'.

Het hissen van de vlaggen

Kandy Dancers bij het feest van de opening

De school en de speeltuin

Nederlandse sponsoren vieren het feest mee.

De hele groep bij elkaar

Optreden door de kinderen

Vastenacties Steenwijkerland

De MOV (Missie- Ontwikkelings - en Vredesvraagstukken) van de parochie van de heilige Christoffel te Steenwijkerland, staat garant voor een bijdrage van drie maal vijftien duizend euro, gedurende drie jaar. Van dit geld worden o.a. bedden, matrassen, kasten, klamboes gekocht. Van de opbrengst van de Vastenactie 2018 zullen van deze bijdrage lesmateriaal, computers en andere leermiddelen gekocht worden. De Actie loopt tot in de Vastentijd van 2018.

Nieuwe bedden voor alle kinderen

Nieuwe meubels voor de school

Koeienproject Sri Lanka

In een relatief klein maar bijzonder vruchtbaar gebied bij Solepura, lopen nu zo'n 50 koeien rond, gesponsord door de *Ten Brinke Groep – Varsseveld*. Er ontstaan nu in Sri Lanka als vanzelfsprekend coöperaties en andere samenwerkingsverbanden. Ook spaart men voor de aanschaf van brokkenmachines etc. Door dit uitstekende project is er in dit gebied al veel armoede en ondervoeding verdwenen. Er is ter plekke begeleiding van een dierenarts, de dieren hebben allen een oormerk gekregen en zijn niet gebrandmerkt. De Sri Lankaanse regering schrijft registratienummers voor. Er is een begin gemaakt met de bouw van eenvoudige stallen. Het geheel staat ter plaatse onder toezicht van father Ajith. Hij komt in de zomer van 2018 naar Nederland om over verschillende projecten verslag te doen.

April 2017: Er worden eenvoudige stallen gebouwd.

Maandag 6 maart 2017: Avond voor sponsoren en belangstellenden

Een grote groep sponsoren was naar Borne gekomen om de avond voor sponsoren en belangstellenden mee te maken. Er werden presentaties gegeven over het koeienproject in Solepura en het Waterproject. Er werden filmbeelden vertoond van de opening van de St. Joseph dovenschool in Kuliapitiya. De secretaris en de penningmeester gingen in op vragen van aanwezigen. Iedereen ging weer goed geïnformeerd naar huis. Er waren veel positieve reacties op deze avond en ook in maart 2018 zal er weer een avond gehouden worden.

Zondag 9 april 2017:

Kampioenschap Living Statues in Borne voor fietsen voor kinderen in Adikarigama.

Standbeelden – groep ‘het Hof’ doet mee in de hoop 13 kinderen een fiets te kunnen schenken.

Op zondag 9 april werd het Kampioenschap voor Noord- en Oost-Nederland 2017 voor Living Statues in Borne gehouden. Van 12.30 uur tot 16.30 uur was een groot aantal beelden en beeldengroepen te bezichtigen in het centrum van Borne. Tien vrijwilligers deden ook mee als standbeelden. De gedachte om dertien kinderen uit Adikarigama uren lopen naar school te besparen door ze een fiets te schenken, sprak enorm aan. Het massaal toe gestroomde publiek doneerde ruimhartig en er werd genoeg geld ingezameld voor de dertien fietsen. Het ingezamelde bedrag werd over gemaakt aan de Stichting Hulp aan Sri Lanka (HAS). De stichting regelde snel dat de fietsen konden worden gekocht, om het leven van de kinderen veel gemakkelijker te maken. Eind mei kregen de kinderen een fiets, zodat ze geen drie uur per dag meer naar school heen en weer hoeven te lopen. Ook aan onderhoud is gedacht. Het resterende bedrag wordt hiervoor gebruikt. De vrijwilligers en het bestuur van de stichting zijn alle mensen die een gift hebben gedaan bijzonder dankbaar. Bij het volgende werkbezoek van voorzitter Theo van der Sman, zal hij de kinderen zeker voorbij zien fietsen.

De beeldengroep ‘Het Hof’ in Borne

Eind mei: De kinderen krijgen hun eerste fietsles.

Project HEBO en groep sponsors - Huizenbouw in Adikarigama

Hebo Kozijnen BV uit Hengevelde is, samen met een grote groep sponsors in mei 2016 begonnen aan een groot project voor huizenbouw in de zeer arme regio Adhikarigama. Er worden twee huizen gerestaureerd en er worden in totaal zestien nieuwe huizen voor de allerarmste gezinnen gebouwd. De restauratie van de eerste huizen en de nieuwbouw van zes huizen is begonnen. Er wordt ook een elektriciteitsnet aangelegd om de huizen van stroom te voorzien. De eerste huizen zijn inmiddels opgeleverd. De verwachting is dat het project in maart 2018 afgerond zal zijn.

Via onderstaande link is een filmpje te zien van een bezoek aan de locatie.

<https://www.youtube.com/watch?v=FlbL97ld1aA&feature=youtu.be>

In de folder die door Hebo Kozijnen BV en alle sponsors is uitgegeven wordt het project uiteen gezet. Het project wordt in een fotoalbum op facebook gevolgd.

Verkoop in Goirle voor leermiddelen in Sri Lanka

Op zondag 21 mei namen vrijwilligers in Goirle, onder leiding van Gerrie van den Hout, deel aan de Lentemarkt. Deze werd van 11.00 uur tot 17.00 uur in het centrum van Goirle gehouden, tijdens het Lentement - festival. Er werden zelf gemaakte artikelen verkocht. De opbrengst van de verkoop van deze artikelen werd geschonken aan de stichting om leermiddelen te kunnen aanschaffen voor de leerlingen van de Delatura Junior Secondary School in Ja-Ela. Kijk voor meer informatie ook op: www.valallada.nl

Sri Lanka 19 juni tm 3 juli 2017

Reisverslag van Gerrie van den Hout, vrijwilligster, woonachtig in Goirle

Voor mij was het de derde keer dat ik het prachtige land Sri Lanka ging bezoeken, voor mijn man Johan de eerste keer. We waren 12 juni 25 jaar getrouwd en vonden dit een mooie tweede huwelijks reis, nou ja eigenlijk de eerste want 25 jaar geleden zijn we niet weggeweest.

We vertrokken vanaf Düsseldorf en vlogen in ruim 6 uur naar Abu Dhabi, en van daaruit naar Colombo. Ik persoonlijk vind dit veel fijner, even overstappen en dan weer een paar uur. We kwamen heel vroeg in de ochtend aan in Sri Lanka en onze chauffeur Ranjith bracht ons naar de villa Nisaladiya. Voor mij was het een beetje thuis komen, omdat ik er in september nog was geweest. Johan vond het prachtig, een kort dutje, een lekkere douche en een heerlijk ontbijt. We zijn naar het strand geweest en we hebben de rest van de dag heerlijk geluierd. 's Avonds kwam Lucien en zijn gezin. Wegens ziekte kon hij helaas onze toer niet zelf rijden maar hij heeft alles goed over gedragen.

Waarom ik dit verslagje schrijf, dat heeft wel een mooie reden. Sinds vorig jaar ben ik vrijwilliger voor Stichting HAS in Noord-Brabant en dat vind ik erg leuk. Samen met onze jongste dochter van 10 ben ik Valalla Da begonnen. We maken zelf armbandjes en die verkopen we. En dat gaat gelukkig erg goed. Met ons gezin ondersteunen we ook een gezin in Sri Lanka een moeder en twee kinderen. Dat was een van onze doelen deze reis, ons gezin ontmoeten. We hadden voor het meisje kleurboeken en potloden mee genomen en voor de jongen een bal. Voor moeder had Lucien een levensmiddelen pakket laten maken en die konden we ophalen in de "buurtsuper"

De ochtend van ons bezoek waren we toch wel wat nerveus, Ranjith had afgesproken met Father Ajith, die stond op ons te wachten en die bracht ons ver de bossen in naar zijn huis en werkgebied. Father Ajith liet vol trots het water zuiverings systeem zien en dat was erg interessant. We hebben een tijdje zitten kletsen en toen werd ons een heerlijke lunch aangeboden.

(Links: Ontmoeting met het gezin, wat wordt ondersteund door Gerrie en haar familie)

Hij vertelde over het gezin en dat we het meisje waarschijnlijk niet zouden zien. Ik heb haar later wel mogen ontmoeten. Na de lunch gingen we op weg. Het was een korte wandeling naar de huisjes. Het maakte meteen indruk op ons en we werden er een beetje stil van. We werden voorgesteld, we gaven de kadootjes, en de jongens waren erg blij met de bal, al wisten ze niet meteen wat ze er mee konden doen. Johan, die al vanaf zijn vijfde voetbalt, deed het voor en dat was erg leuk. We hebben in het huisje wat gepraat met de familie, ze woont daar samen met haar moeder en zus en twee kindjes van de zus. Het is een stuk terrein met veel bomen en 3 kleine huisjes, de zus woont nog niet in een stenen huisje. Moeder had een koe gekregen en wat bleek, die was zwanger, nu had ze een extra koe en dat betekent ook meer inkomsten. Het bezoek werd afgesloten met een groepsfoto, het was een mooie ontmoeting geweest en ook wel een beetje verdrietig, omdat je beseft hoe goed we het zelf hebben. Na dit bezoek was het ons wel duidelijk, dat het geld echt heel goed terecht komt. Met ons gezin dragen we een steentje bij, we beseffen dat we niet iedereen kunnen helpen, maar dit geeft ons een goed warm gevoel. En wat Father Ajith voor werk doet is geweldig veel respect voor hem. Ik heb hem ook de foto's gemaild en een leuke mail terug gekregen.

Na dit bezoek gingen we naar Trincomalee in een groot mooi luxe hotel, dat was voor ons een beetje krom. We hebben er ook niet echt van kunnen genieten de eerste 2 dagen, het was gevoelsmatig niet goed. De rest van de vakantie hebben we veel mooie dingen gezien, dolfijnen, hééél veel olifanten en Johan heeft de Sygeria rots beklommen. Het was mooi en gelukkig snapt Johan wat ik 'heb' met Sri Lanka. We gaan nu weer hard sparen om een keer terug te kunnen met de kinderen. En ik hoop ook weer een keer die kant op te kunnen, we hebben niet veel projecten van Stichting HAS gezien en dat lijkt me wel erg leuk. Met Valalla Da halen we geld op voor een schoolboeken project in Ja-ela. Dat had ik ook graag nog gezien. Maar dat komt vast wel een keer. Want we weten een ding zeker, dit was niet de laatste keer dat we er zijn geweest.

De groepsfoto staat op ons Sri Lanka tafeltje en we zijn er trots op, onze kinderen vinden het mooi en moeten steeds weer vertellen over wat we meegemaakt hebben. Het eerste armbandje is weer verkocht, dat er maar veel mogen volgen.

26 Augustus 2017: Boekenmarkt in Borne

Van 24 tot 27 augustus 2017 worden in Borne de zo vertrouwde Melbuul'ndagen gehouden. Op zaterdag 26 augustus wordt in de Stationsstraat in Borne de boekenmarkt gehouden. Er zijn de afgelopen maanden veel boeken geschonken. Twee stands zullen gevuld zijn met deze boeken, die worden verkocht om hulp te bieden aan de arme regio Solepura in Sri Lanka. Het precieze project op Sri Lanka, waarvoor de opbrengst wordt ingezet, wordt nog bepaald. U leest er meer over op facebook en op de site van de stichting.

De markt wordt gehouden van 9.00 uur tot 17.00 uur. Als u met de trein aan komt op het NS – station, dan hoeft u slechts enkele minuten te lopen. U bent van harte welkom.

Dagelijks en algemeen bestuur

De Stichting HAS kent een dagelijks bestuur en een algemeen bestuur.

Tot het **dagelijks bestuur** behoren:

Theo van der Sman - voorzitter

Norbert Molenkamp - penningmeester en

Ed van Leuteren - contactpersoon adopties/secretaris.

Het **algemeen bestuur** bestaat uit:

Mieke Volker

Wim Fransen - medisch adviseur

Thijs Rupert – projecten

Anil Waragoda

Stichting Hulp aan Sri Lanka en belastingdienst

Stichting Hulp aan Sri Lanka (HAS) stelt zich tot doel het verlenen van hulp aan de allerarmsten op Sri Lanka in financiële en praktische zin, ongeacht de etnische achtergrond van de personen, hun godsdienstige of politieke overtuiging en geslacht. De Stichting is door de Belastingdienst erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) en is daardoor vrijgesteld van schenkbelasting en erfbelasting. Vanaf een zekere drempel kunt u voor de inkomstenbelasting aftrekpost krijgen voor donaties. Als u periodiek wilt schenken en deze periodieke gift voldoet aan een aantal voorwaarden, kunt u deze aftrekken in uw aangifte inkomstenbelasting. Er moet dan wel eerst een schriftelijke overeenkomst, genoemd de 'Overeenkomst periodieke gift in geld' zijn opgemaakt tussen u en het goede doel. De Stichting kent geen beloning / onkostenvergoeding voor de leden / medewerkers.

Stichting Hulp aan Sri Lanka op Facebook

Via onderstaande link kunt u berichten vinden op de Facebook Pagina van de stichting. De pagina is op 18 april 2013 in gebruik genomen. De volgers weten het profiel inmiddels te vinden. Berichten worden steeds vaker gelezen.

<https://www.facebook.com/pages/Stichting-Hulp-aan-Sri-Lanka/176104529211628>

Wilt u de berichten volgen, dat kunt u via uw Facebook profiel aangeven de berichten leuk te vinden en u kunt ze delen. Dan komen de nieuwsberichten met regelmaat in uw tijdlijn terug, zodat ook uw vrienden het werk van de Stichting Hulp aan Sri Lanka kunnen volgen. U kunt er ook verschillende fotoalbums bekijken.

De volgende Nieuwsbrief, nr. 14 verschijnt in december 2017. We doen een oproep aan u.

Wilt u uw ervaringen met uw adoptiekind/ student of tijdens uw deelname aan een werkbezoek delen met andere sponsors, stuur dan uw bijdrage voor 1 november 2017 naar de redactie:

stichtinghulpaansrilanka@gmail.com

Deze Nieuwsbrief wordt ook beschikbaar gesteld aan belangstellenden, via de site:

www.stichtinghas.nl